

Berättelsen om resan
i april 2009 med
Transsibiriska järnvägen
genom
Ryska Federationen,
Mongoliet
och
Folkrepubliken Kina
av
Gertrud Södergren

TRANSIBIRISKA RESAN 2-30 april-1/5

DAG för Dag

2009

Dag 1 Avresa från Stockholm. Samling på
2/4 Läs och Reskontoret, Svedenbergsq 3.
10 deltagare, 7 kvinnor 3 män. Vi bjöds på
champagne. Personalen önskade önskade
lycka till. Vår ryska reseledare Anzhelika
Eranosyan, som nu bor med sin familj i Bromma
och talar bra svenska var också med. Vi gick i
samlad trupp med alla våra väskor och ryggsäckar
ner till Vikingsterminalen, där finlandsbåten
väntade. Sösmåningom ombord åt vi god middag.
Sov bra i lugnt väder och bekväm hytt.

Dag 2 Ankomst till Hälsingfors tidigt på morgonen.
3/4 Genast påbörjade vi 7 timmars resa med minibuss
till St. Petersburg. Passerade ryska gränsen utan
problem. Fortsatte med bussen den ganska lång-
tråkiga färden, genom helt ointressant skog.
Till hotell i St. Petersburg. Åt middag på bra
restaurang och fick en rysk statsanställd guide,
som följde oss i en minibuss på en 2 timmars
rundtur i St. Petersburg. Hon talade perfekt
engelska och föreföll mycket kunnig. Elegant
klädsel och talade med hjälp av mikrofon. Bussen
gjorde uppehåll flera ggr och vi klev ur för att bättre
se och uppleva staden. Det mörknade och belys-
ningen på gator och byggnader tändes. Vacker
stad. Massor av information, men lite lång tur.
Vi var trötta och till slut erkände inte tainallt.

Dag 3 Vår reseledare Anzhelikas ^{kusin} var med oss hela den
4/4 här andra dagen i St. Petersburg. Hon heter Nadja

Dag 3

4/4

och var i 50 års åldern. Bort i St. Petersburg i hela sitt vuxna liv. Skulle snart pensioneras från ett kommunalt administrativt arbete. Bodde i ett kommunägt kollektivhus. Där bodde flera familjer, ensamboende och par. Gemensamma köksutrymmen och badrum/toaletter. Reseledarens kusin hade 2 rum. Det ena bodde hennes gamla föräldrar i. De hade nyligen flyttat dit från Ukraina. Pappan var hjärtsjuk och senil. Mamman pigg och hade en rörlig kropp. Såg glad ut när vi gick in i rummet och hälsade. Huset var helt nerslitet och stort behov av renovering. 7 tr upp till lägenheten. Hissen trasig. Utanför porten en stor vatten samling. Man fick balansera på provisoriska brädor för att komma ut på gatan. Trots det eländiga tillståndet i huset föreföll Nadja vid gott mod, gladlynt och lugn. Hon berättade att hennes vuxna dotter hade en bra pojkvän och lägenhet i närheten. Väl informerad genom internet på sin bärbara dator. Både vår reseledare och Nadja var musikaliska. De sjöng ett par ryska sånger för oss. Vi blev bjudna på små glas med vodka, ^{+ saltgurka, som är typiskt ryskt!} och små smörgåsar. På kvällen gick vi på en rysk kvarterskrog och åt god mat. Rödbets-soppa bl.a. Där var också Nadja med och hennes dotter med några andra av deras vänner. Stämningen i lokalen var glad och gemytlig. Ingen överförfriskad syntes till. Jag vill gärna göra ytterligare ett besök i St. Petersburg i framtiden. Senare på kvällen nattåg till Moskva

Dag 4

5/4

Anländer till Moskva på morgonen den 5/4 en söndag. Hotel Moskvich. Dit åkte vi tunnelbanan med alla våra väskor i morgonrusningen. Vi bytte också T-bana

Forts!

Day 4

5/4

Det gällde att komma in på samma vagn, så att vi ej kom ifrån varandra. En gång fastnade min väska halvvägs i dörren, men med passagerarna var snabba och pressade upp dörren och drog ih min väska. Det gick rätt lugnt, trots en svår trängsel. Hotellet låg utanför centrum. Det var meningen och planerat ett annat, nära röda torget. Av någon miss fick vi ej plats där. Nu fick vi traska med bagaget 1-2 km från T-banestationen. Lämnade väskorna på Hotel Moskvich och återgick till T-banan och till promenad i centrum, TILL RÖDA TORGET och såg Kreml med en massa byggnader bakom röda plank, så såg det ut. Vi strövade på egen hand eller i små grupper i trakten runt röda torget, kollade in stans lyxigaste varuhus och en stor ortodox katedral, där det pågick en söndagsmessa. Det kostade rätt mycket att gå in i den kyrkan. På sen eftermiddag inhandlade vi mat i ett snabbköp en bit från vårt hotell. Då var Anzhelika till god hjälp. Det var inte så lätt att hitta rätta produkter för att ha på tåget, 4 dygn, till Irkutsk. Det var ren Pomsbygd där vi bodde på Hotel Moskvich. Det var att traska med matkassar på regnblöta parkvägar, grusiga och leriga. trötta efter späckat dagsprogram sov vi gott på bra rum.

Day 5

6/4

Efter frukost kånkade vi med väskorna tillbaka till T-banan. Tog den till Tågstation i Moskva, där vi skulle vänta på tåget till Irkutsk. Vi hade 2-3 timmar på stationen och slog läger entrappa upp. Gott om stolar och plats för allt bagaget. Växelvis gick vi ut för att se närmaste omgivningarna, handla, fika eller sitta kvar och vakta bagaget. Jag gick ut på en liten promenad. Köpte kaffe + bröd i en av de två små butikerna runt torget närmast stationen, skönt att röra sig utan att kånka på väskor. Efter ca 20 min skulle jag återvända till stationen, men var plötsligt osäker på om jag hade passerat övergatan.

Dag 5

16/4

Jag gick över på andra sidan gatan och gick in i en stationsbyggnad. Kunde inte hitta rulltrappan, som jag säkert visste att jag använde när jag gick ut. Använde en lång stund till att leta runt och frågade många människor. Få kunde engelska. Frågan: var går tåget 13.35 till Irkutsk. Frågade både i infoluckor, uniformerade vakter, stationspersonal och civil personer. Endel sa att tåget gick från en annan station längre bort efter gatan. Det fanns tydligen minst 3 stationer i området. När tiden rann iväg började panikkänslan infinna sig.

Då frågade jag en ung rysk kvinna, som talade bra engelska, om hon hade tid att hjälpa mig. Hon försäkrade att tid fanns, att hon studerade här i Moskva. Under säkert en halv timme gick hon och jag runt för att få någon info-lucka att ge besked om varifrån tåget till Irkutsk, 13.35, kunde tänkas avgå. Den 3:e info-luckan kunde leta reda på en tidtabell, som visade att vi var på fel station. På andra sidan gatan låg den rätta byggnaden. Den hade jag flera ggr stått och tittat på, utan att förstå vad det stod på fasaden. Ryska bokstäverna är ju inte lika våra. Efteråt har jag nu upprepat för mej själv: Varför gick jag inte över gatan (egentligen under, som i en tunnel) och tog en närmare titt på den där byggnaden. För det visade sig att det var den byggnaden, som var den rätta stationen. När jag och min ryska hjälpare fick veta var tåget gick itrån sprang vi dit och hittade rätt tåg. Vår förträffliga reseledare hade vidtalat stationspersonal att passa mig vid ingången och dirigera mig till rätt plattform. Där stod nu Annelika, tågvärdinnan och några av mina reskamrater och väntade. Vilken känsla !!

forts
 Dag 5
 6/4

I kupen fanns mina väskor. Dem hade mina snälla reskamrater burit dit. Vi var 4 i kupe. 2 tvåningsängar och ett litet bord vid fönstret. Det fanns utrymme under nedersta slafen för bagage och även en hylta uppe vid taket. Den undre sängen kunde användas som soffa att sitta på dagtid. Det enda jag hade med mej på mitt letande efter tåget på stationerna var pass och pengar. Anzhelika sade senare till mej att det, som gjorde henne lite lugn, var att jag hade med mej just det viktigaste, passet och pengarna + visakorten. Hon hade ju ringt runt och anmält mitt försvinnande till polis, Käs- och Reschefen Kristian i Stockholm samt Sveriges Ambassad i Moskva.

Så började Transibiriska resans längsta sammanhängande tågresa = 4 dygn

I kupen bodde nu Ann Charlott, Anita i underslaf och Berit och jag i över slaf.

Dag 6 Så lämnade vi Moskva. Åt middag i restaurangen.

7/4 Tågvagnarna var gammaldags, eldades med kol, i en ugn vid ingångsdörren, av tågvärdarna, 2 st i varje vagn.

Dag 7 Det var kvinnor, mycket bestämda, men hjälpsamma

+ Dag 8 ibland. Talade bara ryska. Lite engelska ord hade de lärt sig. De skötte städningen på tåget och såg till att det fanns varmt vatten, kokhett, i samovaren, en i varje vagn. Det gick bra att ta vatten till thé eller kaffe, när man ville. Tågvärdarna låste också toadörrarna 20 min före varje tåguppehåll och 20 min efter. Toaletterna hade hål i golvet och allt avfall trillade ut på spåret. Det fanns en information på tågkorridorrens vägg, där man kunde läsa vilka tider, som tåget gjorde uppehåll. Därför fick man planera sina toaletbesök.

Dag 6 På de större stationerna gjordes ofta ett längre uppehåll. Då sålde ortsbefolkningen olika produkter, itembakad bröd, varma pastadegskuddar, fyllda med kött och grönsaker, öl, juice, pannkakor, grillade köttbitar, kyckling, rökt fisk, allt möjligt och omöjligt. Det var roliga stunder. En av de första nätterna gick det inte att öppna dörren inifrån. Vi blev upprörda och bultade hårt på dörren. Efter en stund, lång stund, kom vagnsvårdarinan och låste upp. Därefter stängde vi ej dörren. Dagen därpå lagade tågpersonalen läse. Det var en skjutdörr. Under resans gång stod vi ofta vid korridorrens fönster och följde landskapet. I hela rysslands landsbygd var det små stugor med små odlingar. En del föreföll vara permanentboende. Andra var nog "Datjor", som våra kolonistugor. Dålig standard på de flesta, utan färg. Nu var det ju vår vinter. När det grönskade var säkert bilden lite ljusare, men intrycket var lite tröstlöst, fattigt och färglöst, leriga smala vägar. Ibland glimtade det till med en blå färgad eller turkos stuga. Inga röda färger, som lysk up. Tiden på tåget använde vi till att prata med varandra och med andra resenärer. En och annan var engelsktalande. Men de flesta var rysktalande, vi fick lov att passa taaleftöppet-tiderna. Vid större orter gjorde tåget så långt uppehåll att vi kunde gå ut på perrongen och köpa en del varor av ortsbefolkningen, som hade kommit till tåget. Det var en rolig och upplivande händelse i den ibland långtråkiga tågvardagen. En kväll i restaurangvagnen började vi spontant sjunga. En av våra medresenärer, Tomas hade gitarr med på resan. Jag hade tagit med några gamla sångböcker från 40-talet.

Fortst!

sid 7

på

Dag

5-8

Vi sjöng svenska gamla slagor och Bellman och Taube. Anzhelika lärde oss en rysk sång. Hon skrev ner texten och vi försökte sjunga den. Det var en uppfriskande dag och kväll. Fortsatte sjungandet i en av våra kupeer. Anzhelika var sängutbildad och road av det hela. En bra reseledare

7/4 Jekaterinburg uppehåll 20 min. storstilad stationshus med utsmyckningar, kristallkronor i taket. Ett helt rum med foton och målningar av den siste Tsaren och hans familj. Ett museum över Rysslands siste Tzar, Han och hans familj dödades där i juli 1918.

Jekaterinburg ligger mellan Moskva och Novosibirsk nära Uralbergen i södra Sibirien. Tåget hade passerat staden Perm. Det är Anzhelikas hembygd. När vi gjorde uppehåll i Perm kom hennes föräldrar och syskon/släktingar till tåget. De hade med hembakt bröd ^{varma, goda} piroger och ole vanliga pastadegs knytena. Vi fick festa på dessa läckerheter medan

9/4 tåget rullade vidare mot Novosibirsk. Dit kom vi kl 24. Uppehåll 45 min. Jag och några till av våra resedeltagare gick in på stationen. Den var stor och pumpig, med där också kristallkronor, 2 våningshus. På övervåningens stora väntsal satt många väntande resenärer. Mitt i natten. Novosibirsk är Transsibiriska järnvägens största station. Den staden har helt byggts upp tack vare järnvägen 1,5 milj. invånare, ligger runt floden Ob, som är en av världens längsta floder.

Dag 4: Kom till Irkutsk kl 10.30 f.m, lokal tid. Taxi till 10/4 Hotel Baikal, 44 Gagarina Boulevard. Ann Charlott och jag delar rum 641. Vi gör stån och äter lunch på en bra restaurang. Bufe, där man fick välja på många matdeltaljer. Mycket personal, som betjänade oss och var klädda i ryska, färgrika klänningar. Vänligt och gott mat. trevligt.

Fortst.

J.-kutsk

Sid 8

Dag 9

10/4

Sent på e.m. besök på ett kulturhus. Det låg lite i utkanten av staden. Anzhelika hade ordnat en föreställning där i ett vackert gammalt "Privat hus", 2 vånings. Föreställningen var speciellt för oss. Det var stängt för andra just då. En pianist spelade flera stycken, klassiska. En operasångerska sjöng och vi serverades champanj. Hela föreställningen ca 1,5 tim. Artisterna var klädda i vackra klassiska kläder och den mannen som serverade i perum och 17-hundratal skostym.

Dag

10

11/4

Minibuss med chaufför tog oss till Listvyanka. På vägen dit besök på ett mycket vackert naturmuseum i tallskogen, liknande vår "Skansen" i Stockholm. Det var många gamla hus, som var dit förda med gammaldags inredning och redskap. Skönt att vandra runt i solskenet och naturen efter den långa tågresan.

Vi fortsatte till Listvyanka, som ligger vid södra delen av Bajkalsjön. Hotel Bajkal låg högt med utsikt över sjön från rumsfönstren. Bajkalsjön 1700 m djup, världens djupaste sjö, 636 km från norr till söder, 60 km bred. Vattnet blått och klart (nu var det is). Alarig varmare än +15°. Sikt djup 40 m. Det fanns stora Hydrokoptrar, som skjutsade turister på turer. Promenad ner till sjön. Vägen, där bilar körde (ej så tät trafik) låg helt intill stranden. Den var stenig, med små stycken av berg och spridda buskar/träd i början av promenaden. En upptrampad stig närmast vattnet som nu var is. Vackra isformationer, som tomat upp sig här och var. Sol och +10° ungefär, så det toade upp lite vatten vid stranden. Åt middag på bra restaurang med utsikt över sjön.

Forts!

Dag 10
11/4

Det låg en del hus ute efter vägen.
Landskapet höjde sig brant, bergigt efter den smala landremsan nordväst om vägen, där det ryktades att en del Putinliknande personer byggt sina fritidshus. En del såg verkligen lyxiga ut, med bastanta staket runt om. Vi gick 5 km fram och tillbaka till hotellet.

Dag 11
12/4

En andra dag i Ulan Ude. Bra frukost på hotellet. Promenad ned till Museet vid Bajkalsjön. Innehållsrikt och intressant. Vi var där redan på morgonen. Det handlade om Bajkalområdets djur och natur och historia. För mej var det efter ett tag svårt att stå upp. Blodtrycket sjönk. Jag lade mej på några stolar i ett av rummen och mådde sedan lite bättre. Linbana efter lunch upp till ett utsiktsberg. Berit, vår superhäftiga norska resekamrat promenerade på en stig, istället för linbanan. Däruppe på berget kaffe stund med den sägolika utsikten. Nu var det e.m. och promenad, 5 km, till marknaden vid Bajkalsjöns lilla by. Där såldes allt, mat, handverke, smycken m.m. Grilled fisk och annat på spett. Bykvinnor satt på pallar och hade frysväskor bredvid, där de sålde och förvarade hembakta, varma bröd, piroger och pastakuddar. Gick "hem" till hotellet igen, samma och den enda vägen. På kvällen middag på ännu en bra restaurang vid Bajkalsjön. Jag åt sjöns vanligaste fisk ocmot. Djur- och växtlivet är oerhört rikt. Vi hade haft guidning runt en naturstig vid museet i samband med besöket där på morgonen. Jag såg en svart ekorre då. Vädret kallastint sol + calc och -5-10° på natten.

Dag 12. Tillbaka med Minibuss till Irkutsk (sidio 13/4) och tåg till Ulan. Järnvägen gick länge utefter precis i kanten av Bajkalsjöns södra del, ibland i tunnlar. Då upplevde vi en del mycket vackra vyer. På kvällen i Ulan Ude, sista staden i Ryssland. Tog in på Hotel Bajkal Plaza.

~~Dag 13~~ Var kvar en dag och åkte minibuss till Air Ethnografiska museet med bland annat en djurpark, vilka djur i bur och gamla hus.

~~H/4~~

~~Dag~~

~~13~~

Vidare med bussen till Burjat Evenk Kultur, besök på ett Buddhistiskt = huvudcentrum för buddisterna i Ryssland. Guidades av en studerande, som gick med oss alldeles för lång tid. Det var många buddistiska klosterbyggnader. Vi fick lära oss där att vi fick gå med näsan framåt fram till ett sorts altare och baklänges till utgången. Många munkar typiska långa klädnader i mörkt orangebrunt. Guiden höll på alldeles för lång tid och talade dålig engelska.

Vidare med bussen till en by. På vägen dit mötte oss en ung akademiskt skolad arkeolog eller liknande. Han tog oss med upp för ett berg med milsviad utsikt över ett flodlands-kaps. Mycket vackert och imponerande. Såg där i sluttningen årets första Backsippeliknande blomma.

Fortsatte till byn där vi fick se ett museum med gamla redskap och detaljer från tidigare generationer. Det var en by helt byggd runt en kyrka, som hade lyckats bevarad från kommunismen härjningar av många kyrkor. Biskopen där (eller vad han var) hade ett långt vitt skägg och var den som berättade om byns historia.

fortsl. Vi blev inbjudna att delta i en riklig måltid. Härlig mat. Det var flera av bykvinnorna, som hade ordnat med maten. Hela byn verkade vara uppknutna till turist- och kyrkorganisationen. En artistgrupp bestående av bykvinnor och män uppförde en sångteater. Varklädda i bygdedräkter dansade, spelade teater och sjöng. För mej fööll det typiskt ryskt, kanske mer typiskt för den här allra östligaste ^{delen} av sibirien. De var helt proffsiga, uppträdde med stor entusiasm och glädje. Färgrika kläder. Jag köpte 2 halsband, som en 12-årig flicka hade stjädat. Av små pärlor. Under den här måltiden och teatern kunde jag ej fotografera. Jag hade glömt kameran i bussen. Köpte därför en bok, som handlar om byn. Den är helt på ryska. Kanske min ryska vänning och kollega Margarita vill översätta. Bilderna är ändå väldigt talande i boken.

Day 13 ~~På morgon~~ till Ulan Batar. Då hade vi passerat Mongoliska gränsen och tullen, Rysk - Mongoliska. Ryska gränsvakterna var noga med att få ett utvandringspapper med passet.

13/4 → På natten, när vi var kvar på hotellet i Ulan Ude alltså sista stationen i Ryssland, fick vi åka vid 1-tiden på natten till 14/4. Vi fick alltså åka med taxi till stationen. Väl där fick vår reseledare veta av stationsvakten att tåget inte gick förrän 07:00. Hon hade nämligen läst fel på tidtabellen. Det var också något med övergången till sommartid. Tillbaka till hotellet, för söka söva några ~~tim~~ timmar. Taxiresorna, de extra, betalade Anzhelika själv.

Dag 14 Nattåg till Ulanbatar (4 bäddskupe)
15/4

Dag 15 Kom på morgonen ~~kl 10~~^{till} Ulanbatar med
16/4 taget och möts av reseledaren i Mongoliet

Enkhee, En kvinna i 50 års åldern.
Hon ska tolka från det mongoliska språket till engelska. Hon talar också ryska och får ibland hjälpa Anzhelika. Det är tydligen lite ryska också så här i början av Mongoliet. Anzhelika talar ju både ryska, engelska och svenska. Bor här i Ulanbatar på Dream Hotel, litet dålig frukost.

Den här dagen åker vi ut på Mongoliska landsbygden med minibuss och chaufför. Besöker en Yak gård. De har 50 yakar, som de mjölkar för hand. Djuren går till synes helt fritt och betar det som finns. Nu är det -10° kallt på natten. Soligt och varmt på dagen. Bondfamiljen dricker mjölken och gör ost av den. På gården blev vi bjudna in i ett gammalt runt hus med eldstad i mitten, en kamin. Röken gick upp genom ett rör uppe vid taket. Det liknade en sumisk kåta men var bredare och större. Sådana hus såg vi många. Vi, 12 personer + 5-6 st av värdfamiljen ryndes lätt runt bord och stolar i huset. Blev serverade hembakat bröd, thé eller kaffe och jukost. Den påminde om färost/eller getost och var god. Dessutom några söta kakor. Det här runda huset nyttjades mest för turister. Familjen bodde i mer moderna hus på gården.

Forts!

Day 15

16/4

Sid 13

Det var flera generationer och många barn, som jobbade där. Under måltiden sjöng och spelade en musiker för oss. Han var klädd i en mycket vacker och färgrik dräkt. De berättade med hjälp av vår Mongoliska guide, Enkhee, som tolkade till engelska. Musikern talade engelska och var en professionell musikanter och sångare. Spelade på en bastiolliknande instrument, som han höll upp rättstående, ganska långt med strängar och en stråke. Inte alls så stor som en basfiol. Söngen, strupsöngen, var fascinerande vacker mycket vackrare och nyansrik än det jag hört i vår TV, några ggr. I den här miljön var något bar. Jag tror, som jag minns, att han sjöng utan att mågen spelade instrument till. Sångaren berättade att han varit i Sverige och uppträtt med sin sång och musik. Efter förtäringen i den vackra och färgrika stugan visade familjen sina djur. En jakhona med 2-3 ungar som gick fritt i en hage som tillät djuren att gå ut på angränsande marker. De hade också småväxta hästar. En var sadlad och tränad för att vi skulle få rida den. Det var lika dant med en stor yak. Ingen av oss ville rida häst, men yaken red jag och Tomas, en av våra resekamrater. Det gick till så att bonden ledde yaken runt i hagmarken. Hunkade på lugnt och savligt. Kändes mycket speciellt. Tänkte, jag sitter verkligen på en stor hornbeklädd yak, långt bort i Mongoliet. Jag, som är så rädd för hästar hemma i Sverige -

Forts!

På bussresan ut till yakgården såg

Dag 15
16/4

vi många av de speciella gamla runda husen, som nu mest används som fritidshus. Det var ett mycket vackert landskap, berg och slättland om växlande. Betande yakboskap och får. Det föreföll glesst befolkat, tittade i viss mån Norrlands natur och landsbygd. Klimatet är kalla vintrar och varma somrar. Öken- och stäpplandskap. Bergigt, såg mycket hästar och en sorts 2-puckliga kameler, som används som lastdjur vid flyttningar bland befolkningen, som till dels är nomader. Kamelerna mjölkas också och tillverkas ost. Mongoliet var mycket intressant. Skulle gärna återvända dit.

Dag 16
17/4

Utflykt till Djingis Kahn-museet. Stavas ser jag nu i upplagsbok Kha'n. Levde 1167-1227. Var mongolisk furste, historiens största erövrare härskade över Mongoliet + norra Kina, grym och skoningslös men lysande organisatör. Vi åkte till museet med Minibussen. Just där museet låg var det slättland och man såg på mycket långt avstånd den enormt stora silverfärgade statyn. Den var placerad på ett högt byggnadstak. Alltså det höga museet, som låg på en höjd, och gjorde ett nästan groteskt intryck ute i en obefolkad trakt. Jag tror att statyn var av rostfritt stål. Blänkande i solen, Djingis Kha'n satt på en häst 3 våningar upp och på en kulle låg själva musee byggnaden. Pampigt, men lite överkligt. Den här byggnaden med hästen på taket hade nyligen invigts. Det var alltså en helt ny attraktion för turister.

Dag 17

18/4

Kom till Hohhot med nattåg

Sid. 15

från Ulanbaatar, som ju var

Mongoliets huvudstad. När vi skulle
åka från hotellet "Dream Hotel" fattades

en av våra medresenärer. Det här var

alltså den 17/4 på kvällen. En man hade från vårt hotell
gått till närliggande bank för att växla pengar.

Gick en bit ut i stan och hittade ej tillbaka till
hotellet. Förstod då att tiden var knapp. Tog en
taxi till stationen. Fanns ingen, som kunde hjälpa
honom, de talade inte engelska. Han tog en taxi

till tågstationen och ringde till hotellet, där vi
övriga i gruppen väntade oroligt på honom. Så, vi

kunde vi ta taxi ner till tåget och allt ordnade
sig till det bästa. Åkte, som planerat, från Ulan-

baatar med nattåg till Hohhot. Sade adjö till vår
Mongoliska guide och fick en kinesisk reseledare,
Hua, i Hohhot. Passerade under natten Mongolisk-
kinesiska gränsen. Tull- och passkontrollen

gick bra. Kom inte ihåg om det var på den här
dagen, ^{eller natten} som vi fick kliva av tåget, när tullarna kollade

vårt bagage i tågkåpeerna. Det hela förflöet i alla
fall utan större störningar och vi kom fram till

Hohhot på morgonen. Anzhe lika var med för-
farande och överlämnade gruppen till Hua,
vår kinesiska guide, på stationen i Hohhot.

En dag i Hohhot. Hotel Homein, No 188 Railway
Station Street. Jag stannade på hotellet en
stund och vilade medan de andra gick på

musee besök. Träffade efter vilan en kinesisk
ung man, som jobbade eller hade anskaffning
till hotellet. I reseptionen talade personalen
inte engelska. Så den kinesiska mannen pratade
inte engelska och svarade på min fråga. forts →

Forts!

Dag 17

18/4

Min fråga: Var kan jag gå och dricka

Sid. 18

kaffe? Den kinesiska mannen hette

Yonggang (talade han senare om). Han

följde med mej till ett litet kafe/restaurang.

Så att jag var så lik hans grandmother.

Lotsade mig över gatan. Trafiken var svår.

På restaurangen åt vi väldigt god kinesisk

mat. Yonggang var mycket artig och före-

kommående. Förstod att jag inte kunde så bra att

äta med pinnar. Han gick till köket och hämtade kniv

och gaffel. Hans engelska var inte så bra, så han

använde sin mobil och visade mej engelska ord,

som vad jag kunde gissa, översattes med hjälp av mobil.

Han sa att han var elektroingenjör och var 31 år.

Efter en stund medan vi åt kom en vacker kinesisk

flicka till vårt bord. Det visade sig att det var

hans fast mö. Antagligen hade han ringt efter henne

helt omärkligt för mej, när han gick och hämtade

mina bestick, gissar jag. Flickan kunde inte

engelska. Men vi pratade glatt ändå. När vi hade

ätit följde dom mej till hotellet. De gick på

var sin sida om mej. Höll mej under armarna och

lotsade mej över gatan. Han skrev sitt namn

på ett papper + sin E-mail adress. Det var en

mycket rolig upplevelse. Jag fick absolut inte

betala för måltiden. Han betalade. Jag tog foto av

paret. De var kvar på hotellet och jag såg dem

en gång till. Då hade mina reskamrater kommit

tillbaka. En av dem fotograferade mej + mina

nya kinesiska vänner. Det blev ett bra kort.

Dag

18

19/4

Nattåg till Pingyao. Vi lämnar staden Hohhot,

som är vår kinesiske guid Hoas hemstad. 6 bäddar öppna

tågkupéer. En ny upplevelse. Det gick rätt bra.

Man vänjer sig vid tåglivet.

Dag 19
20/4

Kommet till Pingyao på morgonen sid 17,
den 20 april. Hotell Tian Yuan Kui Hotel
No. 73 South Street. En dag med besök på en del
gamla tempel. Åkte Elbuss dit. Den var en öppen
buss, som kördes av en kvinna, som hela tiden pratade
på kinesiska med Hoa. Bussturen tog ca 40 min i el-
bussen och lika långt tillbaka. Ganska tråkiga
tempel. Har inget minne av dem.

Vi bodde på ett speciellt hotell. Låga byggnader
runt en innergård. Man kom in från gatan till en
restaurang och därifrån till hotellrummen som låg
i olika enplanshus. Det hela rätt charmigt och
äntligt. Pingyao var en ovanlig stad. Den
delen där vi bodde var en mycket gammal del,
som omgärdades av en mur. Hög mur, som kunde
promenera på. Det kanske kan liknas lite som
vår "gamla stan" i Stockholm. Det var gågator
med massor av affärer och försäljning på
gatan. Museer och sevärdheter. Komersen var
enorm och rolig att titta på. God mat på
hotellet. Det enda jag köper där är vykort.
Ett bra museum tittar jag in i. Inget inträde.
Det är bara att gå in och titta på hur de bodde i gamla
tider.

Dag 20
21/4

Nättåg till XIAN i bäddens öppen kupe i hela
vagnen. Jag ligger i mittensängen och sover bra
El. Ljuset släcks kl 22. Det blir tyst och lugnt.

Det är skillnad på de ryska och kinesiska tågen.
De här toaletterna är bara ett avlångt hål i
golvet med metall plattor att sätta fötterna på.
Det gick bra det också. Toalett papper måste man
se till att man har med sig. Det gällde på hela
resan, utom på hotellet, där standarden var
västländskt bra. Handduk och tvål fanns ej på

Dag 21 | Kommer till XIAN på morgonen 22/4 sid 18
22/4 | Hotell Jiefang NO181. Bra hotell.

road / utflykt till Terrakottaarmén
Åker buss dit en timme. Mycket intressant
med dess oändliga rader av statyer i terakotta.
Jag har sällskap med Anita och vi vandrar runt
länge och förundras över vad vi ser. Ute är
det en regnig dag.

Dag 22 | Nattåg till Beijing. 6 bädds öppna kupe
23/4 | Nu är vi vana vid kinesiska nattåg. Sov bra.

Dag 23 | Hotel King's Joy No 81 Meishi street
24/4 | i Beijing. Mycket bra hotell. Västerländsk
standard. Personalen talar engelska.
Frukost är fantastiskt riklig. Både fil,
Yogurt, Müsli, varm mat i 3 värmebehållare
samt kaffe/the och bröd att rosta + ny-
bakade kroa sanger (stavar på svenska)
Här bor jag t.o.m 1/5 = 7 nätter. Den 28. e åker
mina medresenärer hem till Sverige. Jag
bor kvar till 1/5 på morgonen.

Dag 24 | Kinesiska muren heldags utflykt med
25/4 | Mini buss och chaufför. På vägen till-
baka besöker vi och tittar utvändigt
på OS-stadion, som kallas fågelboet och
byggnader i närheten. Det är inte alls vackert
eller pompigt. I mitt tycke ^{På kvällen med}
och Anita till bra och billig kinesisk restaurang ^{Annecharlott, Berit}

Dag 25 | Går med Hoa och köper grönt the hos hans
26/4 | specielle the handlare i de gamla
grändarna. Där säljes allt möjligt.

Forts!

Åker senare på dagen till

Dag 25
26/4

Sidenmarknaden, en av dem. Det finns tydlige flexa i Beijing. Det är Ann-Charlott, som är mest intresserad av den affären. Vi trasslar oss i väg till T-banan. Åktar oss för bilar och cyklar, när vi måste korsa gator. Sidenmarknaden är en stor byggnad i många våningar. Säljs där inte bara siden, utan allt vad ett stort varuhus brukar erbjuda. Tröttsamt. Köper i alla fall ett par skor med luffhål, typ sommarskor. 300 kr. Betjäningen i skobutiken är mycket intresserad. Det är många som jobbar där kvinnor, som säger sig äga butiken kan lite engelska. Åker hem med taxi till hotellet.

Dag
26
27/4

Besök i den förbjudna staden, som nu är öppen för allmänheten. Där bodde förr, innan kommunismen den kejsertliga familjen med sitt hov. Nu en turistattraktion. Massor av folk och varmt i solen.

Dag
28
28/4

3 dag åker hela vår grupp hem till Sverige, alla utom jag, som stannar 4 dagar. Bor på samma förträffliga hotell. Nu ensam i 2 bäddrum. Känns lyxigt och faktiskt riktigt skönt. 220 kr/av

Dag
28
29/4

Går till Beihai Park. Buss dit. Taxi hem, svårt att hitta rätt buss, trots att hotellpersonal skrivit upp på en lapp. Buss nr och hotellets namn och adress.

Dag
30/4

Handlar presenter på en gågata i närheten + tittar på kommersen. Hela tiden skriker försäljarna ut sina erbjudande. Så är det överallt, speciellt mycket i gränderna, de gamla och slummiga.

1/5
sista
dagen
i Kina

Taxi är beställd. Åker 04 30 till flygplatsen, den enda i Beijing. Ny byggd och enormt lyxig, stor. Tåg inom flygplatsen. Kommer ut till hållan på Arlanda 17.10 - Rätt tid.

skriver antligen
vylkort hem